

„ГОРСКИ ВИЈЕНАЦ”
ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА
ЊЕГОША

8. разред

КЊИЖЕВНОСТ

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Петар II Петровић Његош (1/13. новембар 1813 — 19/31. октобар 1851) био је српски православни владика црногорски и брдски и поглавар Старе Црне Горе и Брда од 1830. до 1851. године.[1] Један је од највећих српских пјесника и филозофа.

M. Smolović

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

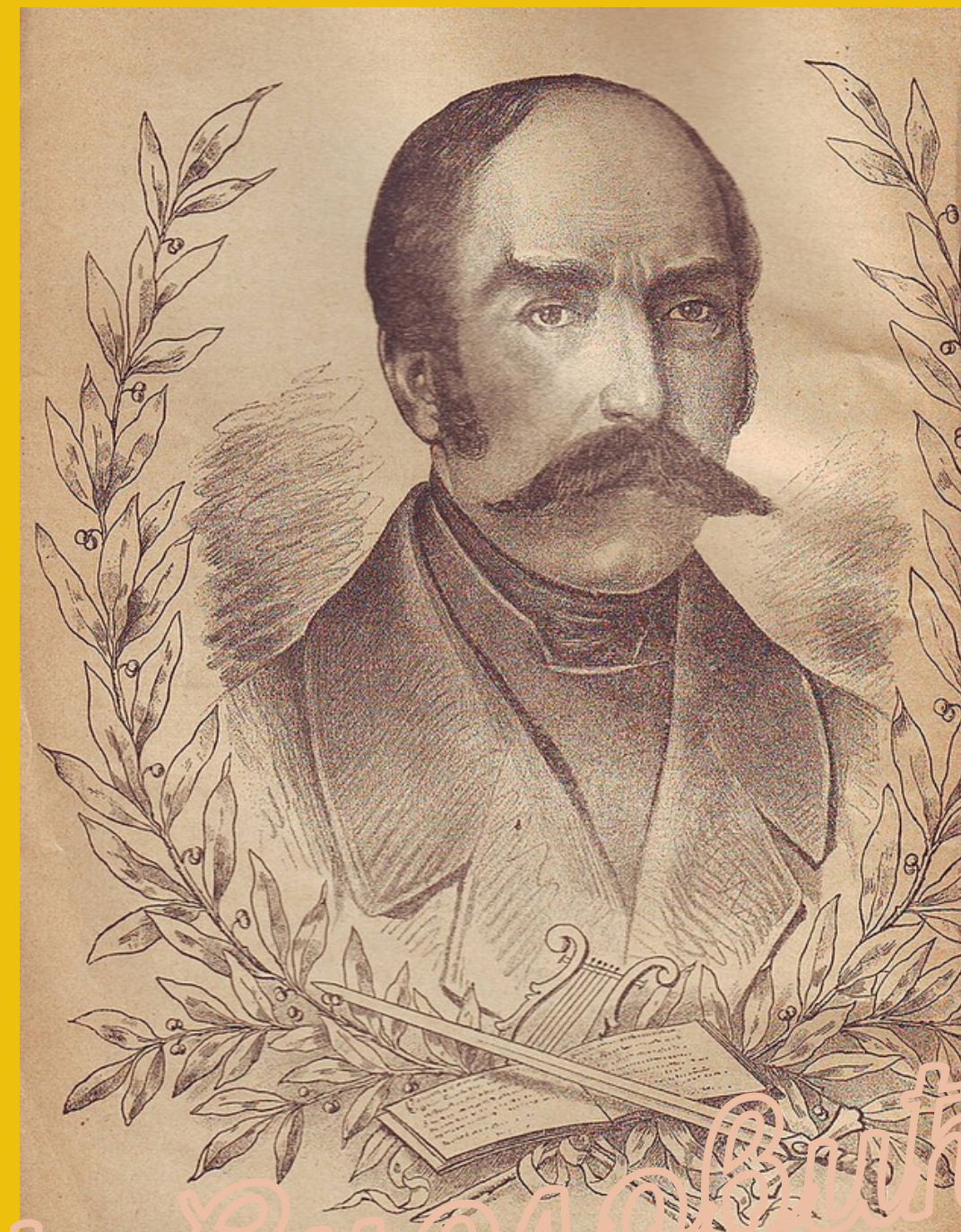
Његош је рођен 1813. године у месту Његуши у Црној Гори. Потиче из породице која је сто година давала владике и народне главаре. Његов стриц био је Петар I Петровић Његош, црногорски владика и владар.

М. Стојановић

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Његошево световно име било је Радивоје, због чега је у народу познат и као владика Раде. Када је напунио 12 година, стриц га је довео у Цетињски манастир, где га је подучавао необичан учитељ – песник Сима Милутиновић Сарајлија. Након стричеве смрти, седамнаестогодишњи Његош проглашен је за владара и владика, под именом Петар II.

М. Смолонић

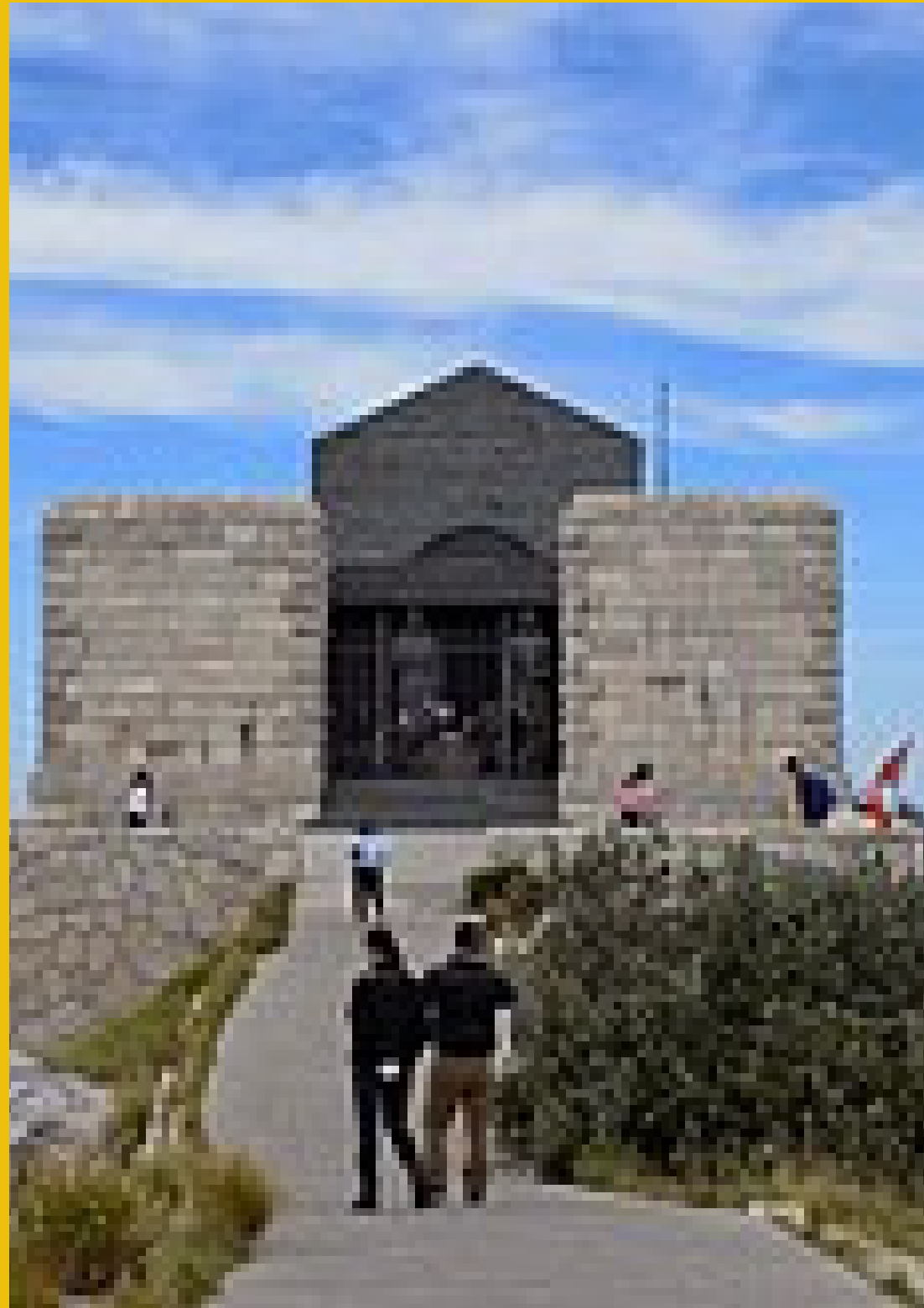
БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Желео је да створи модерну државу. Због државничких послова много је путовао у Италију, Аустроугарску, Русију... Године 1834. основао је на Цетињу прву школу у Црној Гори. Умро је од туберкулозе 1851. године на Цетињу.

М. Смоловић

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Његове кости су пренете по аманету у капелу на Ловћену, која је касније срушена, а на њеном месту изграђен је маузолеј.

М. Смолубић

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

”СВАК ЈЕ РОЂЕН ДА ПО
ЈЕДНОМ УМРЕ, ЧАСТ И
ДРУКА ЖИВЕ ДОВИЈЕКА.”

Петар II Петровић Његош

М. Смолочвић

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Петар II Петровић Његош је био световни и црквени поглавар Црне Горе, али и један од највећих српских песника. Написао је велики број дела: *Луча микрокозма*, *Горски вијенац*, *Лажни цар Шћепан Мали*, *Ноћ скупља вијека...*

M. Smolović

БИОГРАФИЈА ПЕТРА II ПЕТРОВИЋА ЊЕГОША

Његово најпознатије дело је „Горски вијенац“. У њему се говори о историјском догађају с краја 17. (или с почетка 18. века) названом „истрага потурица“. Мада се историчари не слажу да ли се тај догађај заиста одиграо, Његош га је сматрао истини- тим. Основне теме „Горског вијенца“ јесу историјска судбина Црне Горе и тежња српског народа да се ослободи од више- вековног турског ропства. Зато је Његош посветио ово своје дело вођи Првог српског устанка, Карађорђу Петровићу.

M. Smolović